

Huber Péter: Világnézeti kérdések.

Bevezető

Hálátlan dolog világnézeti kérdésekről írni, hiszen nincs a földön két olyan ember, kinek teljesen azonos világnézete lenne, pedig mindenki meg van győződve, hogy a sajátja a legtökéletesebb legigazabb. Ha nem lenne erről meggyőződve, akkor spontán módon, már át is alakítaná azt a meggyőződés irányába.

A fentiek tudatában, s kényszerítő hatására minden világnézeti művem elé egy és ugyanazt a mottót szeretném tenni:

Lehet, hogy tévedek, de ma még meggyőződésem!

Honnan is ered tévedésem?

Én, mint ember képtelen vagyok megragadni az abszolút igazságot. Az embernek ugyanis nincs megadva az a képesség, hogy az abszolút igazságot megragadhassa felfoghassa.

Mi is ez az abszolút igazság?

Egyes filozófiai irányzatok tagadják létét, de azért abszolút igazság létezik. Létezik egy abszolút igazság, mely leírja és magyarázza az összes ember által felfogható és felfoghatatlan létet és mozgást, változást. Ez az igazság létezik még akkor is, ha ez felfoghatatlan az ember számára. Az emberi gondolkodás, és az összes tudományág, ennek az igazságnak megismerésére törekszik, de soha el nem érheti, fel nem foghatja, már azért is, mert nem rendelkezik egy kritikai alappal, mely határozottan rámutatna arra, hogy fejlődése során hol, mikor és milyen pontokban közelítette azt meg.

A fentiek alapján megérhetjük, miért nincs két olyan ember, ki teljesen ugyan azt a nézetet vallaná. Mindegyik más-más világnézetet alakít ki, megszeretvén ragadni a teljes abszolút igazságot, de hogy világnézete ebből mennyit tartalmaz, azt sem ő, sem senki más meg nem ítélni.

E művemben tárgyalt világnézetem tehát nem tart igényt az abszolút igaz jelzőre. Tudom, hogy hibákkal tévedésekkel van tele, de azt is tudom, hogy sem én és sem senki más nem fog tudni a bizonyítás erejével, szembefordulni vele. Művem nem más tehát, mint pillanatnyi meggyőződésem leírása. Erről vagyok meggyőződve, csak erről írhatok!

Aláhúzott mottómat azért kellett itt annyira hangsúlyoznom, mivel a továbbiakban zavaróan hatna, ha minden gondolatom után odaírnám, pedig mindegyik mögé odaillik, odatalál. A továbbiakban tehát egy határozottabb kijelentő stílusban fogok írni, amilyen határozott meggyőződésem mindazon gondolat melyet művemben tárgyalni fogok.

(Fekete Gyarmat, 1978.08.02)

Most amikor immár 37 évvel később ismét világnézeti kérdéssel szeretnék foglalkozni, úgy döntöttem, munkámba beépítem fiatalkori írásaimat is, mégpedig azok eredeti módosítatlan formájában. Vegyük figyelembe, hogy akkor és ott egy kommunista diktatúra alatt elsődlegesen a Marxi materialista filozófia ellen próbáltam hatni, ez rányom egy pecsétet ezekre az írásokra.

(Las Vegas, 2015.08.16)

Az „Én” - tudattól a megismerhetőség kérdéséig.

Amikor egy világnézeti műhöz hozzá fog az ember, először is azt kell tisztáznia, mi az, amit abszolút biztosan tud, melyre az egész nézetét felépítheti. Ha jobban átgondoljuk, átvizsgáljuk jelenlegi ismereteinket, rájövünk, hogy csak egyetlen dolgot tudunk biztosan, konkrétan azt, amit Descartes így fogalmazott meg: „cogito ergo sum” (gondolkodom, tehát vagyok), ez az egyetlen pont, ahol az ember érintheti az abszolút igazságot, ez az egyetlen dolog, mely cáfolhatatlan igazság. Semmi, hangsúlyozom semmi más, biztosan nem tudunk, nem ismerünk.

„Cogito ergo sum” ebből kell hát kiindulnunk, ezt kell előbb igazolnunk. Ha gondolkodom, kell létezem, a „semmi” t.i. nem „gondolkodik”. Ha nem vagyok semmi más csak maga az „Én” – tudatomat képviselő gondolat, akkor is létezem, mert e gondolat maga is „valami”. Mielőtt rátérnék annak megállapítására, hogy „Én” azonos vagyok-e az „Én” – tudatomat képviselő gondolatommal, vagy attól függetlenül létezem, előbb más irányba szeretnék egy lépést előre tenni.

Miután meggyőződünk arról, hogy „Én” legalább is „Én” – tudatom létezik egy újabb kérdés előtt állunk: **létezik-e rajtam, pontosabban tudatomon kívüli objektív valóság vagy sem.**

Tisztáznunk kell itt egy dolgot: számomra, ha ugyan én gondolatomtól függetlenül létezem, nem létezik külső objektivitás. Minden, amit „látok”, „hallok” tehát érzékelek, egy külvilágról alkotott kép, csakis a gondolatomban, tudatomban létezhet. Nem állíthatom, hogy létezik egy objektív világ, mivel azt érzékelem, mert érzékleteimet, tapasztalataimat csak a gondolatom képes feldolgozni, megérteni, tükrözni. De hogy ez a gondolatomban, tudatomban tükrözött „világ” külső objektivitás-e, vagy pedig csak tudatom szüleménye-e, erre semmi, de abszolút semmi, bizonyítékom, támaszpontom nincs. A feltett kérdés az első, mely a gondolkodó, világnézetet kialakító embert válaszút elé állítja. Az első, mely párhuzamos, egymást többé nem érintő pályákra kényszeríti a gondolkodást. Akár „igen” akár „nem” legyen a kérdésre adott válaszuk, csak meggyőződésünket és nem a bizonyítható igazságot fejezi ki. Az ilyen kérdéseket válaszút kérdéseknek nevezem épp a fentebb említett tulajdonságaik miatt. Világnézetemben ezek a kérdések azt a szerepet töltik be, mint a marxista filozófiában a „filozófia alapvető kérdései”. Helytelennek találom azonban ezt az elnevezést és a kérdések ily módon való feltevését. Én is két ilyen kérdésre alapozom világnézetem: az előbb említettre és a néhány sorral lejjebb levőre. De térjek vissza a megszakított gondolathoz. Ha az előbb feltett kérdésre nemmel válaszolok, akkor szubjektív idealista vagyok. A kérdésre adott válaszom viszont **igen**, igen létezik a tudatomtól függetlenül létező objektív világ.

Az itt felmerülő újabb kérdés, a megismerhetőség kérdése, mielőtt azonban ennek a kérdésnek lényegét próbálom megragadni, szeretnék előbb tisztázni egy részletkérdést. Szerintem helytelen lenne ezt úgy feltenni, hogy: tudatunk hűen tükrözi-e a valóságot? Inkább így fogalmaznám meg: a tudatunkban tükrözött valóság hű képe-e a tükröződő objektivitásnak?

Az empirikus filozófia irányzatok itt a kételkedés álláspontját vennék fel mondván, hogy érzékszerveink tökéletlensége meggátol minket attól, hogy hű képet kapjunk. Tény és igaz, hogy sem érzékszerveink, sem agyunk működése nem lehet abszolút tökéletes, helyes tehát az a marxista megfogalmazás, hogy a tudat az objektív világ szubjektív tükrözése. Tudatunk valóban tartalmaz szubjektív vonásokat is, de azért meggyőződésem szerint a tudatunkban tükrözött valóság elég hű megközelítést adja a külső tükröződő valóságnak. Hangsúlyozom, hogy ezt az állítást sem lehet igazolni vagy cáfolni, felfogható válaszút kérdésnek is, de mivel ez a kérdés csak egy alpontja egy átfogóbb kérdésnek én nem tekintem annak.

Szükségem volt erre a kitérőre, hogy felelhessek egy kérdésre, mellyel adós maradtam, mégpedig arra, hogy azonos vagyok-e az „Én” – tudattal, vagy pedig attól függetlenül létezem? Az előbbi kérdés megvilágításában az utóbbit kell elfogadnom, tehát, hogy tudatomtól függetlenül létezem, ugyanis ha az érzékszerveimmel érzékelt és tudatomban tükrözött valóság hű megközelítése a külső tükröződő objektivitásnak, akkor az önmagamról kapott képet is igaznak kell elfogadnom. Tudatom ugyanis képet alkot önön testemről is. (Szememmel is látom egyes részeit.), mely nem azonos a tudattal és attól függetlenül létező objektivitás. (Egy drasztikus példa: egy holttest nem gondolkodik, mégis létezik.)

Nézzük most meg mi is a tudat? és mi az, amit tudatunk tükröz? A marxista álláspontból indulok ki: „a tudat nem más, mint az agyunk, a legmagasabb szinten szervezett anyagnak, a működése” és egy másik már említett gondolat: „a tudat az objektív világ szubjektív tükrözése”. A tudatunk tehát az anyaghoz kötött, hisz nem más, mint annak működése, és amit tükröz az is az anyag, az anyagi világ. Az agyunk anyagi felépítésű érzékszervek, és idegvezetés csatornáján kapja információit melyek, érzékszerveinkre ható külső anyagi természetű ingerek.

Visszatérve a megismerhetőség kérdésére újabb válaszút előtt állunk, mivel arra a kérdésre, hogy **megismerhető-e a külső valóság vagy sem** csak meggyőződés alapján lehet igent vagy nemet mondani, és egyik állítást sem lehet igazolni. Ez tehát a második válaszút kérdés. Ha az a meggyőződésem, hogy a tudatomon kívüli valóság egyetlen szubsztanciából, az anyagból épül fel, akkor mivel ugyancsak anyagi felépítésű agyam ezt képes megismerni igennel válaszolok s így világnézetem gnosztikus és egyben materialista jelegű lesz. Ha azonban az a meggyőződésem (és valóban ezt a meggyőződést vallom a magaménak), hogy a tudatomon kívüli valóság nem csak egy szubsztanciából épül fel (lényegtelen, hogy hányból) akkor **tagadom** a világ megismerhetőséget, mivel tudatom annak csak egyetlen elemét az anyagot képes felfogni megismerni. Így tehát **agnosztikus** és **objektív idealista** nézeteket vallok.

Az anyagi világon kívüli valóságot tudományosan kutatni lehetetlen, hisz a tudomány nem más, mint egy kognitív tudatforma, tudatom egy része. Anyagi természetű tudatom pedig képtelen még csak fogalmat is alkotni róla. A tudatom számára ez a valóság nem létezik, hisz nem kaphat semmiféle információt róla nem csak milyenségére, de még létére vonatkozóan sem. Mégsem szabad olyan önhittek legyünk, hogy mivel mi nem

„tudunk” róla ilyen valóság nem is létezhet. Senki sem állíthatja, hogy az emberi lét célja a teljes valóság megismerése lenne.

Meddő kísérlet lenne ennek a valóságnak természetéről való filozofálás, bele kell nyugodnom abba, hogy létezik, bár nem ismerhetem meg, és nem alkothatok képet róla.

Egy dologra azonban még fel szeretném hívni a figyelmet. Ezt az anyagi világon kívüli világot nem kell feltétlenül valahol távol, az anyagi világot magában fogó téren kívül képzelni el, mivel semmi akadály nincs annak, hogy ezek a szubsztanciák előforduljanak, létezzenek a mi anyagi terünkben is. Nyugodtan áthathatják az anyagi világunkat, és körül vehetnek minket, mert anyagi érzékszerveinkre nem hatnak, s tudatunk számára „semmik” maradnak.

Világnézetem tehát objektív idealista és a fenti soraimban remélem sikerült igazolnom, hogy semmivel sem megalapozatlanabb, mint a magát felsőbbrendűnek és cáfolhatatlannak tartó materializmus.

(Fekete Gyarmat, 1978.07.25)

Hogyan tovább?

37 év telt el... világnézetem nem változott. Ma is ugyan azt vallom.

Saját létezésemben való meggyőződésemen túl vallom egy tőlem függetlenül létező világ létét s valóm annak megismerhetetlenségét, vallom az anyagon kívüli más szubsztancia létét.

Mit is értek szubsztancia alatt? Értem a létezés a „valami” formáit. Az anyag például egy szubsztancia. Az egyetlen szubsztancia melyet anyagi testünk tudata képes megismerni. Az anyag a háromdimenziójú térben és egydimenziójú, egyirányú időben létezik.

Az emberi tudat kb. 50000 éve úgynevezett „beszéd tudat”, vagyis mikor gondolkodunk, tulajdonképpen önmagunkkal beszélgetünk. Azon túl, hogy beszélgetünk, a tudatunk el is tudja raktározni a szerzett tudást, visszatudva emlékezni rá, és újra felhasználni azt.

Az ember hangokban el tudja mondani másik embernek gondolatait, illetve le tudja írni azokat. Így tudata túl tudja élni az embert.

A beszéd gondolkodás egyik érdekes mellék hatása, hogy olyan nemzetek, melyek gazdagabb szókinccsel rendelkeznek, kiemeltebb teljesítményre voltak képesebbek. Hálás vagyok tehát Istennek, hogy magyarnak szülehettem.

A gondolkodás egy érdekes s nagyon fontos képessége az, hogy a múltban szerzett tudás törvényszerűségeit felismerve ki tud következtetni meg nem tapasztalt dolgokat is. Ez a tulajdonság adja azt a minimális lehetőséget arra, hogy az anyagi világon túlra is bemerészkedjünk, minimális feltételezést megengedve magunknak.

Három elméletet fogok felhasználni ilyen jellegű spekulatív elmélkedésemben, amit szeretnék, felületesen bár, de bemutatni.

A dimenzió elméletét először is. Csak röviden a pont 0 dimenziójú, a vonal 1, a sík 2, a tér 3. Egy érdekes tulajdonság figyelhető meg. Egy magasabb dimenziójú lény elérheti az alacsonyabb dimenziójú minden belső pontját annak határait nem érintve. Én pl., mint 3 dimenziójú lény rá tudom tenni egy 2 dimenziójú kör minden belső pontjára a kezem anélkül hogy határát keresztezném. A gömbbel ezt nem tudnám megtenni egy négydimenziós lény, viszont igen...

A másik fontos elmélet a halmazelmélet és a rendszerek elmélete.

A rendszer azon túlmenően, hogy alkotó elemei halmaza, az elemei közt kapcsolati viszonyok álnak fel, és együtt egy magasabb struktúrát képeznek.

A rendszer lehet zárt, ami azt jelenti nem hat rá külső befolyás, vagy nyílt, ami azt jelenti éri külső befolyás, s maga is befolyásolja a külvilágot.

A rendszerek egyik jellemzője a rendezetlenségi foka. Mennél nagyobb egy rendszer rendezetlenségi foka, mennél magasabb az entrópiája, annál stabilabb.

Az információ elméletet itt nem részletezem.

Amikor a megismerhetőség fogalmával foglalkoztam, kijelentettem egy más az anyagon kívüli szubsztancia létében vetett hitemet.

Ha bizonyítani nem is tudom, rá tudok mutatni azon pontokra melyek tudati szinten is, valószínűsítik ezt.

Az anyagi világ káoszában ugyanis megjelent az élet. Az élet ellentmond az anyagi világ törvényeinek, kiemelten a rendszerek stabilitási tételeinek. A természetben a rendezetlenség az uralkodó forma s a magasabb rendezettségű rendszerek folyamatos leépülését, felbomlását figyelhetjük meg. Ebben a világban nem jöhetett külső befolyás nélkül létre egy oly magas fokú rendezettséggel rendelkező rendszer, mint egy élőlény. Pláne nem egy az ember komplexitású lény. De ha az a csodák csodája meg is történt volna, hogyan történt meg ez két szer is, azzal a minimális különbséggel, hogy különböző nemű lények úgy jöttek létre, hogy nemi közösülésük utódlást eredményezzen létrehozva egy újabb hasonló életet. Az élet elvesztése után a test döbbenetes gyorsasággal enged a természet törvényeinek és bomlik le.

A vallás s annak filozófiája

A vallás lényegében nem más, mint az anyagi világon kívüli szubsztanciák megértésére tett törekvés.

Megértve az élet véletlenszerű létrejöttének lehetetlenségét megalkotja egy idegen szubsztancia a „teremtő” képét, s többnyire tovább lép az élet teremtésén, felruházza a „teremtőt” a teljes anyagi világ megteremtésével is.

Anyagi világunk, ebben a képben, időben végessé válik úgy a múlt, mint a jövő irányában.

Más részről megpróbálja az önmagáról alkotott képet is kibővíteni. Nem elégszik meg az „Én”- tudatból eredő létezésében való meggyőződéssel, arra is szeretne válaszolni, miképp létezem?

Az ember érzi, hogy önmaga erre választ nem fog tudni adni, ezért segítséget vár a „teremtőtől”.

A vallásokban a „teremtő” valamilyen formában felveszi a kapcsolatot az emberrel, megmagyarázva a teremtés okát és célját, illetve azt, mit is vár el teremtményétől.

A következő írásomban János Evangéliumát szeretném kielemezni, mint a keresztény hit egyik legmegbízhatóbb forrását.

De előtte szeretnék fogalmakat tisztázni.

Egy tény, ami az anyagi szubsztanciához kötött, kielemezhető, kiértékelhető és bizonyítható anyagi tudatunk által s az így szerzet meggyőződést tudásnak nevezzük.

Az a tény, ami egy idegen, nem anyagi szubsztanciához kötött, nem elemezhető, értékelhető vagy bizonyítható anyagi tudatunk által. Az ilyenről való meggyőződés hit által történik, vagyis a tudatunk, azt axióma ként, kell elfogadja.

A hit tehát az anyagi világon kívüli tényekben való meggyőződés.

A keresztény világnézet János Evangéliuma tükrében.

„Kezdetben vala az logosz, és a logosz vala az Istennél, és Isten vala a logosz.” (Jn.1:1)

A Károli fordítás „Igéjét” szándékosan hagytam meg eredeti görögbe. Igaz, sokkal helyesebb fordítás, mint az angol fordítások „Word”, a német fordítások „Wort” vagy a román fordítások „Cuvântul”-ja, melyek magyar megfelelője a „szó”.

A logosz egy elég sokértelmű szó.

Az általam használt Györkösy Alajos – Kapitánffy István – Tegye Imre Ögörög – Magyar Nagyszótár (Akadémiai Kiadó, Budapest 1993) egyik magyarázata: „értelmi képesség, gondolkodás, értelem”, tehát egy olyan szubsztancia mely az emberi gondolattal mutat rokonságot.

Ha hozzá veszünk további két igeverset:

„ És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.” (Jn.1:14)

„Én és az Atya egy vagyunk.” (Jn.10:30)

akkor a fenti kijelentés akár így is hangozhatna:

Kezdetben vala Jézus, és Jézus vala az Atyánál, és egy vala vele.

„Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.” (Jn.1:3)

Vagyis az anyagi világ s annak élő lényei általa lettek.

„Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága;” (Jn.1:4)

Ez a élet nem tévesztendő össze anyagi portestünk földi életével.

Károli következetesen világosságnak fordítja a φῶς görög szót mely valódi értelme fény. Az idézetekben meg hagyom ezt így, de én tudatosan a fény szót fogom használni.

„És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.” (Jn.1:5)

Egy nagyon félre fordított igevers. A fenti Károli fordítás még aránylag tűrhető, de akinek van kedve szórakozni, olvasson el néhány német, angol fordítást. A καταλαμβάνω görög szót Károli befogadnak fordítja. A fentebb említett szótár add egy szerintem pontosabb értelmezést is: értelmével megragad, megért valamit.

„Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert. A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadák be őt.” (Jn.1:9-11)

Jézus az Atya eszköze volt a teremtésben. Ő által valósul meg a teremtés s ezért „övéinek” tekinti az embert

„ Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek;
A ki nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.” (Jn.1:12-13)

A fentiek kiértékelése, arra következtet, hogy az ember, mint olyan nem csak anyagi portestéből, anyagi életéből áll, de tartalmaz (vagy utólag felvehet?) olyan szubsztanciát is, melylehetővé tenné, hogy benne is kialakuljon egy a Jézuséhoz hasonló élet, s ez egyben Isten-fiúi szintre emelné őt.

„ És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.” (Jn.1:14)

Az Atya Jézuson keresztül, valószínű több kísérletet tett arra, hogy kapcsolatba lépjen az emberrel, de ezek nem hozták meg a várt eredményt. Ezért végül megszületik emberi testben, hogy az emberhez, mint ember szólhasson.

Tanításait a János Evangéliuma tükrében következő írásomban részletezem.

„Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.” (Jn.1:18)

Az Atya nem kommunikált soha közvetlenül az emberrel. Minden az emberrel kapcsolatos történés végrehajtója Jézus, aki, mivel emberként megszületett, megkapja az „Egyszülött - Fia” jelzőt is.

„miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.

Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket.” (Jn.15:9,10,12)

Mi is a szeretett törvény lényege?

Az, hogy az „Én – tudatunkat” „Mi – tudattá kell átalakítanunk. Így válik lehetővé, hogy kialakuljon bennünk a Jézuséhoz hasonló élet, s kapcsolódva egymáshoz és Jézushoz rajta keresztül az Atyához is kapcsolódunk. Ez az összekapcsolódás egy a földi életünket, és az anyagi világ létét is túlélő örök életet biztosít nekünk

Jézus tanításai János Evangéliuma tükrében.

Vizsgáljuk meg, mivel tudjuk kibővíteni a fenti képet Jézus tanításaiból.

Az Atya és Jézus szubsztanciája a szelem...

Az Isten lélek. (4:24)

A lélek az, a mi megelevenít. (6:63)

Az Atya és Jézus egy...

Én és az Atya egy vagyunk. (10:30)

én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van (14:10,11)

az Atya, a ki én bennem lakik ő cselekszi e dolgokat. (14:10)

én Atyámban vagyok (14:20)

az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok. (10:38)

Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém (16:15)

A miként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; (10:15)

Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok (7:29)

én ismertelek téged (17:25)

de én ismerem őt (8:55)

Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az, a ki Istentől van, az látta az Atyát. (6:46)

Az Atyát az ember nem ismeri...

És nem ismeritek őt: (8:55)

Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok. (5:37)

És e világ nem ismert téged (17:25)

Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; (8:19)

én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek. (7:28)

Az Atya és Jézus egy mégis önálló étellel rendelkezik és „él”

amaz élő Atya, és én az Atya által élek (6:57)

Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában: (5:26)

mert én az Istentől származtam és jöttem (8:42)

Az Atya „nagyobb”

mert az én Atyám nagyobb nálamnál. (14:28)

Az én Atyám, a ki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; (10:29)

Az Atya szeret

az Atya szeretett engem, (15:9)

Mert az Atya szereti a Fiút (5:20)

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. (10:17)
engem szerettéül (17:26)
mert szerettéül engem e világ alapjának felvettetése előtt. (19:24)

Mert úgy szerette Isten e világot (3:16)

Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki. (16:27)
szeretted őket, a miként engem szerettéül. (17:23)

Jézus szeret

szeretem az Atyát (14:31)

szerettelek titeket (15:9)

Jézus engedelmes...

úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem (14:31)
miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében (15:10)
ő beszédét megtartom (8:55)
hogy annak akarját cselekedjem, a ki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem. (4:34)
mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem (8:42)

Jézus csakis az Atya eszköze...

én tudományom nem az enyém (7:16)
A beszédek, a melyeket én mondom néktek, nem magamtól mondom; (14:10)
az Atya, a ki én bennem lakik ő cselekszi e dolgokat. (14:10)
a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi (5:19)
semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem, úgy szólok. (8:28)
Én azt beszélem, a mit az én Atyámnál láttam; (8:38)
igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam. (8:40)
Mert én nem magamtól szóltam; hanem az Atya, a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.. (12:49)
És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta vala nékem. (12:50)
Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, a mit nékem adtál: (17:7)
Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akarát cselekedjem, hanem annak akarát, a ki elküldött engem. (6:38)
Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akarát keresem, hanem annak akarát, a ki elküldött engem, az Atyáét (5:30)
mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem. (8:16)
igaz az, a ki küldött engem; és én azokat beszélem a világnak, a miket tőle hallottam vala. (8:26)
És a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek. (8:29)

Ahol az Atya „lakik”...

Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; (14:2)
És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, a ki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a mennyben van. (3:13)
ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. (3:3)

Az Atya és Jézus tehát szellemi lények (szubsztanciájuk a szelem) (Károli következetesen léleknek fordítja)
Egyek, s mégis külön-külön étellel is rendelkeznek.
Kettejük kapcsolatában alárendeltségi viszony van. Az Atya a nagyobb.
Jézus engedelmeskedik az Atya parancsolatainak
Jézus tulajdonképpen az Atya eszköze, kinyújtott keze. Csak végrehajtó, az Atya akaratát végrehajtó lény. Az Atya passzív, a cselekvés Jézus.

Az Atya elküldi Jézust, hogy megteremtse anyagi világunk, és az életet, embert, hogy betöltse e világot, s mikor az ember nem volt képes megérteni az Atya akaratát, emberként megszületett, hogy emberként tudja közölni azt. Az evangélium 37 helyen erősíti meg, hogy Jézus csak egy küldött, Az Atya küldötte.

Küldetése Golgotai halálával ér végett, amikor is visszatér az Atyához

Küldött státuszában ezeket jelenti ki:

Egység vagyis amit teszünk Jézussal azt az Atyával is tesszük és fordítva...

mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát (5:23)
A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt. (5:23)
ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek. (8:19)
A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki elküldött engem. (12:44)
ki engem lát, azt látja, a ki küldött engem (12:45)
Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is (14:7)
a ki engem látott, látta az Atyát (14:9)
a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám (14:21)
A ki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is. (15:23)

E kettőség miatt összekapcsolva a kettőt az alábbiakban az Isten fogalmat használom.

Jézus küldetése

Én az én Atyám nevében jöttem, (5:43)
Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy,(13:3)
Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassák a világ általa. (3:17)
Az pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy a mit nekem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámaszszam azt az utolsó napon. (6:39)

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. (10:17)
Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.. (10:18)

Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.)

Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.(15:24)

Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra. (18:37)

Akik követik tanításait, az igét

Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jó.. (6:5)

igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam. (8:40)

ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké. (8:51)

A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya (12:26)

És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. (8:32)

Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam. (14:6)

Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust. (17:3)

Higgyél a Istenbe

Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, a kit ő küldött. (6:29)

higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem. (14:1)

Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek. (12:36)

higgyétek majd, hogy én vagyok. (13:19)

Aki hisz...

valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen (3:16)

A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik (3:18)

a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általmat a halálból az életre. (5:24)

Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; (6:40)

A ki én bennem hisz, örök élete van annak. (6:47)

Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; (11:25)

És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. (11:26)

ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét? (11:40)

A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem (14:12)

Aki nem hisz...

a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. (3:18)

mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben. (8:24)

És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. (12:47)

A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. (12:48)

Szeretet parancs:

Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. (13:34)

Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok. (13:35)

Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket. (15:12)

Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek. (15:17)

Aki szereti Istent

A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, és én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak. (14:12)

Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. (14:15)

Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. (14:23)

Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál. (14:28)

Aki nem szereti Istent

A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem. (14:24)

Újjászületés

Jézuséhoz hasonló élet csak úgy kaphatunk, ha újjászületünk, mégpedig szellemben.

A mi testtől született, test az; és a mi Lélektől született, lélek az. (3:6)

ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát. (3:3)

Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. (3:5)

A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, a ki Lélektől született. (3:8)

A lélek az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, lélek és élet. (6:63)

Szeretkapocs, egyek...

A miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben. (15:9)

Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. (15:10)

És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi! (17:11)

Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szerettél engem e világ alapjának felvettése előtt. (17:24)

És megismertetem ő velők a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennök, a mellyel engem szeretted, és én is ő bennök legyek. (17:26)
De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; (17:20)
Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigye a világ, hogy te küldted engem. (17:21)
És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk: (17:22)
Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldted engem, és szeretted őket, a miként engem szeretted. (17:23)
És az enyémekek mind a tiéid, és a tiéid az enyémekek: és megdicsőítetem ő bennök. (17:10)

Az Atya szerepe a megtérésben

Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jó; és azt, a ki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem. (6:37)
Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. (6:44)
senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki. (6:65)

Jézus a fény

Én vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága. (8:12)
Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok. (9:5)
Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy. (12:35)
Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek. (12:36)
És világossággul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, a ki én bennem hisz. (12:46)

Úrvacsora

Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért. Monda azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszjátok az ő vérét, nincs élet bennetek.
A ki eszi az én testemet és iszsa az én véretem, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.
Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital.
A ki eszi az én testemet és iszsa az én véretem, az én bennem lakozik és én is abban.
A miként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, a ki engem eszik, él én általam. (Jn.6:51,53-57)

Ítélet

Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta; (5:22)
És hatalmat ada néki az ítélettelre is, mivelhogy embernek fia. (5:27)
Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét.(5:30)
Ti test szerint ítélték, én nem ítélek senkit. (8:15)
De ha ítélek is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem.(8:16)

És monda Jézus: Ítélet végett jöttem én e világra, hogy a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok legyenek. (9:39)
Ne állítsátok, hogy én vádollok majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, (5:45)

Kárhoztatás (καταδικάζω) magyarul elítélés

Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa. (3:17)
A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében. (3:18)
Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának. (3:19)
a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általmént a halálból az életre. (5:24)
És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. (6:29)
És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot. (12:48)
A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a beszéd, a melyet szóltam, az kárhoztatja azt az utolsó napon. (12:49)

Bűn

Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket. (15:22)
Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlöltek is, mind engem, mind az én Atyámat.(15:24)
mindaz, a ki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek. (8:34)
És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:
Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; (16:8-9)

Szent Lélek

Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendőök valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg. (7:39)
És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. (14:16)
Az igazságnak ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. (14:17)
Ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek. (14:26)
Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Lelke, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonyosságot. (15:26)

De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegek, elküldöm azt ti hozzátok.
És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:
Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem;
És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;
Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.
Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.
De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. (Jn.16:7-14)

És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: (20:22)

Világ fejedelme / Ördög

Most van e világ kárhozzátása; most vettetik ki e világ fejedelme: (12:31)

Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije; (14:30)

Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett. (16:11)

Felele nékik Jézus: Nem én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög. (6:70)

Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. (8:44)

Kereszthalála

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. (10:17)

Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól. (10:18)

Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije; (14:30)

De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem: (14:31)

És én érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. (17:19)

Tanítványok kiküldése

Én annak az aratására küldtelek titeket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok. (4:38)

Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. (20:21)

A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak. (20:23)

A miképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra; (17:18)

Visszatér az Atyához

a hová én megyek, ti nem jöhettek oda (8:21)

És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok. (12:32)

Elmegyek, hogy helyet készítek nektek. (14:2)

én az én Atyámhoz megyek. (14:12)

Elmegyek az Atyához; (14:28)

Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához. (16:28)

Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bízál, hogy végezzem azt.(17:4)

És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel bírtam te nálad a világ létele előtt.(17:5)

Most pedig te hozzád megyek; (17:13)

Jézus visszajön

És ha majd elmegyek és helyet készítek néktek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek. (14:3)

Nem hagylak titeket árvákul; eljövök ti hozzátok. (14:18)

Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok. (14:19)

Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek. (14:20)

Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. (14:28)

Ítélni fog

A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál. (17:2)

Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megelevenít. (5:21)

a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és a kik hallják, élnek. (6:25)

a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, (6:28)

És kijönek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására. (6:29)

Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon. (6:44)

Még néhány mondás

Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt. (12:25)

Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött. (13:20)

Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéid. (17:9)

De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem; (17:20)

Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. (17:15)

Összefoglalás:

Mivel nagyon fontos a fogalmak tisztázása, pontosítva arra való ügyelés, hogy egy adott szó egy és csakis egy fogalmat jelentsen, illetve egy adott fogalom egy és csakis egy szóval lehessen kifejezni, a továbbiakban kiemelem azokat a szavakat, melyeket fogalomként akarok használni, illetve szükség esetén leírom, mit értek alatta.

Tehát az ős szubsztancia a **szellem**.

Az **Atya** és **Jézus** szellem. Ketten, egy egységet képeznek, melyet nevezünk **Istennek**. Egyek s mégis önálló élettel rendelkeznek. Köztük alárendeltségi viszony áll fenn. Az Atya a nagyobb. Azt Atya a gondolkodó, döntő szerv, Jézus a végrehajtó szerv. Az a látszat, hogy Jézus nem rendelkezik önálló akarattal, pontosabban egyetlen önálló akarata az Atyának való engedelmesség szándéka, de ezt megtöri 17:24-ben, egyedül itt

nyilvánítva meg akaratot. Kettejüket **szeretet kapocs** köti össze, s **örök életük** van Tartózkodási helyük a **Menny** mely Istennek Országá, az Atya Háza.

Az Atya kiküldi egy kiküldetéssel Jézust. A küldetés a **Teremtéssel** kezdődik, s a **kereszthalált** követő pár megjelenést, a **Szent Lélek** (maradok a Károli fordításnál) átadását követő Menybemenetelével ér véget.

Jézus megteremti a **világot** betölti azt, fénylik benne, mert ő az **ember** fénye. Nincs kihangsúlyozva, de beleolvasható a sötétségbe a **világ fejedelme**, mely fő oka annak, hogy az ember nem volt képes megérteni felfogni, befogadni a fényt, Jézust.

A kiküldetés immár módosul. Jézus emberi testbe megszületik, hogy embernek emberként adhassa át az **igét**.

Az ige az Atya üzenete az embernek. Egy igazság, mely két parancsolatot: a hitet és szeretetet add az embernek s kijelenti, hogy azt befogadva és megtartva, vagyis a két parancsolatot megtartva, az örök életet add az embernek, illetve be nem tartása az ige el nem fogadása bűn, s tárgya az elítéltetésnek. Aki befogadja az igét fényben él.

Jézus átadja az igét az embernek, s a világ fejedelme bosszúból kereszthalálra ítéli őt, de tulajdonképpen ezzel születik meg a bűn s ezzel önmagát is elítéli.

Jézus meg tudná akadályozni a kereszthalált, de engedelmeskedik az Atyának. Kereszthalála megszentelését s egyben követőinek megszentelését jelent.

Úgy sejlik, a világ fejedelme eddig a pontig „megtérhetett” volna. Itt vettetik ki végleg az örök életből.

A Mennybe visszatérő Jézus helyét egy új küldött a „vigasztaló” a Szent Lélek veszi át, akit az Atya küld, bennünk lakozik (azokba, akik befogadják Isten igéjét) s Jézust dicsőíti.

A Szentlélek egyben tanúságot tesz a bűnről, az igazságról s az ítéletről. Vagyis arról, ami a kereszthalál következménye. Bűn az által keletkezett, hogy az emberek nem hittek Jézusnak, igazság az, hogy Jézus küldetése itt befejeződött s visszatért az Atyához, ítélet az, hogy a világ fejedelme a kereszthalállal elítéltetett.

Földi élete alatt Jézus még megígéri, hogy vissza fog jönni és ítélni. Az Atya az ítékezés jogát rá ruházta, de ő kijelenti, hogy az Atya igazságát tartja szem előtt az ítékezésnél.

Feltámadását követően Jézus még párszor megjelenik tanítványainak. Megerősíti ezzel hitüket, s megerősíti kiküldetésüket. Most már az ő feladatunk az igét tovább hirdetni.

Végül rájuk leheli a Szent Lelket!

(Las Vegas, 2015.08.23)

Jézus tanításai Péteri tolmácsolásban.

(Márk Evangéliuma és Péter két levele alapján)

Szembe kell néznünk azzal a keserű ténnyel, hogy a legelső keresztény gyülekezet, a jeruzsálemi, egyben az első eretnek gyülekezetnek tekintendő.

Nagy hibája ez Péter tévedésének, aki félő nem értette meg Jézust abban, hogy Jézus tényleg új parancsolatot hozott s egy új, a régi terhektől mentes új hitet. Persze azt sem zárhatjuk ki, hogy csak a zsidóktól való félelem miatt igyekezet nem szembemenni azok vallásával, hanem Jézust, mint a várt Messiást mutatja azoknak be, átemelve ezzel a teljes Ószövetség zsidó mítikáját az Újszövetségbe.

De legyünk megértők, a monoteista zsidó vallás fővárosában Jeruzsálemben egy más Istent hirdetni, mint JHVH-t öngyilkossággal ért volna fel, s ha az Atya azonos JHVH-val akkor logikus, hogy annak fia csakis a várt Messiás lehet.

Péternél az Atya már nem a szerető Atya, hanem egy jó, hatalmas, irgalmas és kegyelmes Isten.

Az Ószövetségből átemeli az eredendő bűn fogalmát testünk gyarlóságával társítva, s a kereszthalál lényegét is átírja. Jézus bűneinkért hoz véráldozatot a fán.

Az Atya-Jézus azonosság és kettőségre csak egyetlen utalást találunk Márknál.

A hit és szeretet fontosságát ő is hirdeti, de nem annyira kiemelten mint azt János Evangéliuma teszi.

Péter első gyülekezetei vagyoni közösségek, amint Lukács Apostolok Cselekedeteiben erre rámutat s arra a szerintem Jézus tanaival nem egyeztethető viselkedésére is, mely két ember halálát eredményezi. Lásd. Csel 5:1-11 Az eredményt sem tekinthetjük keresztényinek: „És támada nagy félelem az egész gyülekezetben” (Csel.5:11)

A félelem szintén Péteri találmány.

A szeresd, mert Ő előbb szeretet téged fogalma Péternél így torzul: félj az Atyától mert az elítél téged ha nem szereted Őt.

A Cselekedetek 8:20 újabb olyan esetre mutat rá, ahol Péter nem áll helyzete magaslatán.

Péter nyomdokain indulva Pál még jobban eltér a szeretet Evangéliumától, de erről később.

A jeruzsálemi gyülekezetben írt Máté Evangéliuma elzsidósított tartalmával méginkább elmélyítette az ókori zsidó szellem túlélését a kereszténységben.

Bár Márk 13:10 arról tanúskodik, hogy Péter emlékszik Jézus mondására: „De előbb hirdettetnie kell az evangéliomnak minden pogányok között” mégis az Apostolok Cselekedetei 10 rész arról tanúskodik, hogy Péternek további noszogatós kellel, hogy ezt komolyan is vegye. A Jeruzsálemi Zsinaton (49) viszont már a helyes oldalon áll, s utána már maga is aktívabban teljesít ebben az irányba.

A Márk Evangéliuma válogatásai:

Szeretet

Minden parancsolatok között az első: Halljad Izráel: Az Úr, a mi Istenünk egy Úr.

Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat.

A második pedig hasonló ehhez: **Szeresd felebarátodat**, mint magadat. Nincs más ezeknél nagyobb parancsolat. (Mk.12:29-31)

hit

Legyen hitetek Istenben. (Mk.11:22)

A ki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, a kik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik. (Mk.9:42)

ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel és ugorjál a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy a mit mond, megtörténik, meg lesz néki, a mit mondott.

A mit könyörgésteekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek. (Mk.11:23-24)

Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyete az evangéliomban. (Mk.1:15)

Atya

Arról a napról és órától pedig senki semmit sem tud, sem az égben az angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. (Mk.13:32)

Isten országa

Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyete az evangéliomban. (Mk.1:15)

vannak némelyek az itt állók között, a kik nem kóstolnak addig halált, a míg meg nem látják, hogy az Isten országa eljött hatalommal. (Mk.9:1)

Jézus pedig ezt látván, haragra gerjede és monda nékik: Engedjete hozzám jóni a gyermekeket és ne tiltsátok el őket; mert ilyeneké az Istennek országa.

Bizony mondom néktek: A ki nem úgy fogadja az Isten országát, mint gyermek, semmiképen sem megy be abba. (Mk.9:14-15)

Isten

Mert a ki az Isten akaratát cselekszi, az az én fitestvérem és nőtestvérem és az én anyám. (Mk.3:35)

Mert az Isten parancsolatját elhagyva, az emberek rendelését tartjátok meg, korsóknak és poharaknak mosását; és sok egyéb efféléket is cselekesztek.

Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg. (Mk.7:8-9)

Eltörölvén az Isten beszédét a ti rendelkezetekkel, a melyet rendeltetek; és sok effélet is cselekesztek. (Mk.7:13)

De a teremtés kezdete óta férfiúvá és asszonnyá teremté őket az Isten. (Mk.10:6)

Annakokáért a mit az Isten egybe szerkesztett, ember el ne válaszsza. (Mk.10:9)

Jézus pedig monda néki: Miért mondasz engem jónak? **Senki sem jó, csak egy, az Isten.** (Mk.10:18)

Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél lehetetlen, de nem az Istennél; mert az Istennél minden lehetséges. (Mk.10:27)

Jézus pedig felevlén, monda nekik: Avagy nem azért tévelyegtek-é, mert nem ismeritek az írásokat, sem az **Istennek hatalmát?** (Mk.12:24)

A halottakról pedig, hogy feltámadnak, nem olvastátok-é a Mózes könyvében, a csipkebokornál, hogy mi módon szólott néki az Isten, mondván: Én vagyok Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene.

Az Isten nem holtaknak, hanem élőknek Istene. Ti tehát igen tévelyegtek. (Mk.12:26-27)

Mert azok a napok olyan nyomorúságosak lesznek, a milyenek a világ kezdete óta, a melyet Isten teremtett, mind ez ideig nem voltak, és nem is lesznek. (Mk.13:19)

Ezt az írást sem olvastátok-é? A mely követ az építők megvetettek, az lett a szeglet fejevé.

Az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemek előtt. (Mk.12:11-12)

Hiszen Dávid maga mondotta a Szent Lélek által: Monda az Úr az én uramnak: ülj az én jobb kezem felől, míglen vetem a te ellenségeidet lábaid alá zsámolyul.

Tehát maga Dávid nevezi őt Urának, mimódon fia hát néki? És a nagy sokaság örömet hallgatja vala őt. (Mk.12:36-37)

És ha az Úr meg nem rövidítette volna azokat a napokat, egyetlen test sem menekülne meg; de a választottakért, a kiket kiválasztott, megrövidítette azokat a napokat. (Mk.13:20)

meg tér

És mondván: Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliomban. (Mk.1:15)

Nem az egészségeseknek van szükségök orvosra, hanem a betegeknek, **nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre.** (Mk.2:17)

Hogy nézvéen nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, **hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.** (Mk.4:12)

bűn

Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütöttnek: (Mk.2:10)

Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, a melyekkel káromlanak: (Mk.3:28)

Mert valaki szégyel engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljő az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal. (Mk.8:38)

kárhozat

De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; (Mk.3:29)

Szent Lélek

De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; (Mk.3:29)

Mikor pedig fogva visznek, hogy átadjanak titeket, ne aggodalmaskodjatok előre, hogy mit szóljatok, és ne gondolkodjatok, hanem a mi adatik néktek abban az órában, azt szóljátok; mert nem ti vagytok, a kik szótok, hanem a Szent Lélek. (Mk.13:11)

bocsánat

De a ki a Szent Lélek ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó; (Mk.3:29)

Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütöttnek: (Mk.2:10)

Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is mind, a melyekkel káromlanak: (Mk.3:28)

És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy **a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.**

Ha pedig ti meg nem bocsátotok, a ti mennyei Atyátok sem bocsátja meg a ti vétkeiteket. (Mk.11:25-26)

Atya – Jézus azonosság

A ki az ilyen gyermekek közül egyet befogad az én nevemben, engem fogad be; és a ki engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, a ki engem elbocsátott. (Mk.9:37)

Miért jött Jézus

Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. (Mk.10:45)

Úr vacsora

És mikor ők evének, vevén Jézus a kenyeret, és hálákat adván, megtöré és adá nékik, mondván: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

És vevén a poharat, és hálákat adván, adá nékik; és ivának abból mindnyájan;

És monda nékik: Ez az én vérem, az új szövetség vére, a mely sokakért kiontatik. (Mk.14:22-24)

engedelmes

És monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; **mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied.** (Mk.14:36)

feltámad

És kezdé őket tanítani, hogy az ember Fiának sokat kell szenvedni, és megvettetni a vénektől és a főpapoktól és írástudóktól, és megöletni, és harmadnapra feltámadni. (Mk.8:31)

De feltámadásom után előttem fogok felmenni Galileába. (Mk.14:28)

Jézus elmegy

Az embernek Fia jóllehet elmegy, a mint meg van írva felőle; de jaj annak az embernek, a ki az embernek Fiát elárulja; jobb lenne annak az embernek, ha nem született volna. (Mk.14:21)

örök élet

A ki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket, üldözésekkel együtt; a jövő világon pedig örök életet. (Mk.10:30)

A Péter Leveli válogatásai:

szerelem

A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kibin, noha most nem látjátok, de hisztek benne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek: (1Pet.1:8)

Lelketek az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, **egymást tiszta szívből buzgón szeressétek**; (1Pet.1:22)

Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek. (1Pet.2:17)

Mert a ki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot: (1Pet.3:10)

Mindenek előtt pedig **legyetek hajlandók az egymás iránti szeretetre**; mert a szeretet sok vétket elfedez. (1Pet.4:8)

A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. (2Pet.1:7)

Mert a mikor az Atya Istentől azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: Ez az én szeretett Fiam, a kibin én gyönyörködöm: . (2Pet.1:17)

15. És a mi Urunknak hosszútűrését idvességnek tartásátok; a mi képen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint (2Pet.3:16)

hit

A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. (1Pet.1:5)

Hogy a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

A kit, noha nem láttatok, szerettek; a kibin, **noha most nem látjátok, de hisztek benne**, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek:

Elérvén hitetek célját, a lélek idvességét. (1Pet.1:7-9)

A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben (1Pet.1:21)

Azért van meg az Írásban: Ímé szegletkövet tesztek Sionban, a mely kiválasztott, becses; és a ki hisz abban, meg nem szégyenül.

Tisztesség azért néktek, a kik hisztek; az engedetleneknek pedig: A kő, a melyet az építők megvetettek, az lett a szegletnek fejkévé és megütközésnek kövévé s botránkozásnak sziklájává; (1Pet.2:6-7)

A kinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be. (1Pet.5:9)

Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, azoknak, a kik velünk egyenlő drága hitet nyertek a mi Istenünknek és megtartónknak Jézus Krisztusnak igazságában: (2Pet.1:1)

Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, (2Pet.1:5)

Atya

A kik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében,

engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, (1Pet.1:2-3)

És ha Atyának hívjátok őt, a ki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, félelemmel töltsetek a ti jövevényiségtek idejét: (1Pet.1:17)

Mert a mikor az Atya Istentől azt a tisztességet és dicsőséget nyerte, hogy hozzá a felséges dicsőség ilyen szózata jutott: Ez az én szeretett Fiam, a kiben én gyönyörködöm: (2Pet.1:17)

Isten országa / Menny

Mert ekképen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel. (2Pet.1:11)

Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, a mely a mennyekben van fenntartva számunkra, (1Pet.1:4)

A ki Istennek jobbán van, felmenvén a mennybe; a kinek alávettettek az angyalok, hatalmasságok és erők. (1Pet.3:22)

Isten / Úr

A kik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Lélek megszentelésében, engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, (1Pet.1:2-3)

A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. (1Pet.1:5)

A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben (1Pet.1:21)

Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké. (1Pet.1:23)

A kihez járulván, mint élő, az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott, becses kőhöz, Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, a melyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. (1Pet.2:4-5)

A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. (1Pet.2:10)

Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy a miben rágalmaznak titeket mint gonosztévőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján. (1Pet.2:12)

Mert úgy van az Isten akarata, hogy jót cselekedvén, elnémissátok a balgató emberek tudatlanságát;

Mint szabadok, és nem mint a kinnél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói.

Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek. (1Pet.2:15-17)

Mert az kedves dolog, ha valaki Istenről való meggyőződéséért tűr keserőségeket, méltatlanul szenvedvén.

Mert micsoda dicsőség az, ha vétkezve és arczul veretve túrtok? de ha jót cselekedve és mégis szenvedve túrtok, ez kedves dolog Istennél. (1Pet.2:19-20)

Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, a mi igen becses az Isten előtt.

Mert így évesítették magokat hajdan ama szent asszonyok is, a kik Istenben reménykedtek, engedelmeskedvén az ő férjöknek. (1Pet.3:4-5)

Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel: (1Pet.3:15)

Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve.

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén lélek szerint; (1Pet.3:17-18)

A melyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten béketűrésre a Noé napjaiban, a bárka készítésekor, a melyben kevés, azaz nyolcz lélek tartatott meg víz által;

A mi minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, a mi nem a test szenyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által;

A ki Istennek jobbán van, felmenvén a mennybe; a kinek alávetettek az angyalok, hatalmasságok és erők. (1Pet.3:20-22)

Hogy többé ne embereknek kívánságai, hanem Isten akarata szerint éljétek a testben hátralevő időt. (1Pet.4:2)

Mert azért hirdettetett az evangéliom a holtaknak is, hogy megítéltessenek emberek szerint testben, de éljenek Isten szerint lélekben. (1Pet.4:6)

Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfarkodjatok azzal egymásnak, mint **Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai**;

Ha valaki szól, mintegy Isten ígéit szólja: ha valaki szolgál, mintegy azzal az erővel szolgáljon, a melyet Isten ad: hogy mindenben dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, a kinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Ámen. (1Pet.4:10-11)

Ha pedig mint keresztyén szenved, ne szégyelje, sőt dicsőítse azért az Istent.

Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végök, a kik nem engedelmeskednek az Isten evangéliomának? (1Pet.4:16-17)

Annakokáért a kik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelkeket mint hú teremőnek, jót cselekedvén. (1Pet.4:19)

Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet; sem nem rút nyereszkesedésből, hanem jóindulattal; (1Pet.5:2)

Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjétek a véneknek: mindnyájan pedig, egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket annak idején. (1Pet.5:5-6)

A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká, (1Pet.5:10)

Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem mélységbe taszítván, a sötétség lánczaira adta oda őket, hogy fenntartassanak az ítéletre; (2Pet.2:4)

Mert kész-akarva nem tudják azt, hogy egek régtől fogva voltak, és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára; (2Pet.3:5)

De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, a mely néktek hirdettetett. (1Pet.1:25)

Mivelhogy ízléltétek, hogy **jóságos az Úr**. (1Pet.2:3)

Mert az Úr szemei az igazakon vannak, és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orczája pedig a gonoszt cselekvőkön. (1Pet.3:12)

Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. (2Pet.2:9)

Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttem, szerettem, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap.

Nem késik el az ígéréttel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják; hanem **hosszan tűr érettünk**, nem akarván, hogy némelyek elveszzenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. (2Pet.3:8-9)

meg tér

Mert olyanok valátok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához. (1Pet.2:25)

Nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszzenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson. (2Pet.3: 9)

Bűn

A ki bűnt nem cselekedett, sem a szájában álnokság nem találtatott: (1Pet.2:22)

A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel gyógyultatok meg. (1Pet.2:24)

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítetvén lélek szerint; (1Pet.3:18)

Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy a ki testileg szenved, megszűnik a bűntől, (1Pet.4:1)

És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös? (1Pet.4:18)

Mert a kiből ezek nincsenek meg, az vak, rövidlátó, elfelejtkezvén a régi bűneiből való megtisztulásáról. (2Pet.1:9)

A kiknek szemei paráznasággal telvék, bűnnel telhetetlenek; elhítetik az állhatatlan lelket, szívök gyakorlott a telhetetlenségben, átok gyermekei; (2Pet.2:14)

Kárhozat

És a telhetetlenség miatt költött beszédekkel vásárt űznek belőletek; kiknek kárhoztatásuk régtől fogva nem szünetel, és romlásuk nem szunnyad. (2Pet.2:3)

Szent Lélek

A kiknek megjelentetett, hogy nem magoknak, hanem nekünk szolgáltak azokkal, a melyeket most hirdetnek néktek azok, a kik prédikálták néktek az evangéliomot az egeből küldött Szent Lélek által; a mikbe angyalok vágyakoznak betekinteni. (1Pet.1:12)

Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó; hanem a Szent Lélektől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei. (2Pet.1:21)

idvesség

A kiket Isten hatalma őriz hit által az idvességre, a mely készen van, hogy az utolsó időben nyilvánvalóvá legyen. (1Pet.1:5)

Elérvén hitetek célját, a lélek idvességét.

A mely idvesség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, a kik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: (1Pet.1:9-10)

És a mi Urunknak hosszútűrését idvességnek tartásátok; a mi képen a mi szeretett atyánkfia Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint. (2Pet.3:15)

Irgalom / kegyelem

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, (1Pet.1:3)

A mely idvesség felől tudakozódtak és nyomozódtak a próféták, a kik az irántatok való kegyelem felől jövendöltek: (1Pet.1:10)

Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjetez abban a kegyelemben, a melyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. (1Pet.1:13)

A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. (1Pet.2:10)

Kiki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai; (1Pet.4:10)

Hasonlatosképen ti ifjabbak engedelmeskedjetez a véneknek: mindnyájan pedig, egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevésyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád. (1Pet.5:5)

A minden kegyelemnek Istene pedig, a ki az ő örök dicsőségére hívott el minket a a Krisztus Jézusban, titeket, a kik rövid ideig szenvedtetek, ő maga tegyen tökéletesekké, erősekké, szilárdakká és állhatatosokká, (1Pet.5:10)

A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig tűrést, a tűrés mellé pedig kegyességet,

A kegyesség mellé pedig atyafiakhoz való hajlandóságot, az atyafiakhoz való hajlandóság mellé pedig szeretetet. (2Pet.1:6-7)

Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben, (2Pet.3:11)

Jézus kereszthalála

Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből;

Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén.. (1Pet.1:18-19)

A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg. (1Pet.1:24)

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettvén lélek szerint; (1Pet.3:18)

Feltámad

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, (1Pet.1:3)

A kik ő általa hisztek Istenben, a ki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben (1Pet.1:21)

Vissza jön

Hogy a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyánál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor; (1Pet.1:7)

Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjetez abban a kegyelemben, a melyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. (1Pet.1:13)

Sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljetez, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhettek. (1Pet.4:13)

Mert nem mesterkélt meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és eljövételét; hanem mint a kik szemlélői voltunk az ő nagyságának. (2Pet.1:16)

Újjá szület

Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, a ki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által, (1Pet.1:3)

Mint a kik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek ígéje által, a mely él és megmarad örökké. (1Pet.1:23)

Lélek

Nyomozódván, hogy mely vagy milyen időre jelenté azt ki a Krisztusnak ő bennök levő Lelke, a ki eleve bizonyoságot tett a Krisztus szenvedéseiről és az azok után való dicsőségről. (1Pet.1:11)

Lelketeket az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; (1Pet.1:22)

Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket; mert megnyugszik rajtatok a dicsőségnek és az Istennek Lelke, a mit amazok káromolnak ugyan, de ti dicsőítitek azt. (1Pet.4:14)

félelem

És ha Atyának hívjátok őt, a ki személyválogatás nélkül ítél, kinek-kinek cselekedete szerint, **félelemmel töltsétek a ti jövevénységtek idejét:** (1Pet.1:17)

Mindenkit tiszteljétek, az atyafiúságot szeressétek; az Istent féljétek; a királyt tiszteljétek.

A cselédek teljes félelemmel engedelmeskedjenek az uraknak; nem csak a jóknak és kíméleteseknek, de a szívteleneknek is. (1Pet.2:17-18)

Szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket. (1Pet.3:2)

Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelői mindenkinek, a ki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, **szelídséggel és félelemmel:** (1Pet.3:15)

Test

Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága.

Megszárad a fű, és virága elhull: (1Pet.1:24)

Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek; (1Pet.2:11)

A mi minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség, a mi nem a test szenyjének lemosása, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt, a Jézus Krisztus feltámadása által; (1Pet.3:21)

Minthogy azért Krisztus testileg szenvedett, fegyverkezzetek fel ti is azzal a gondolattal, hogy a ki testileg szenved, megszűnik a büntől, (1Pet.4:1)

Főképen pedig azokat, a kik a testet követvén, tisztátalan kívánságban járnak, és a hatalmasságot megvetik. Vakmerők, magoknak kedveskedők, akik a méltóságokat káromolni nem rettegnek: (2Pet.2:10)

Mert hiábavalóság kevély szavait szólván, testi kívánsággal, bujálkodással elhíthetik azokat, a kik valóban elszakadtak a tévelygésben élőkől, (2Pet.2:18)

Világosság

Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; (1Pet.2:9)

És igen biztos nálunk a prófétai beszéd is, a melyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; (2Pet.1:19)

Utolsó ítélet

A kik számot adnak majd annak, a ki készen van megítélni élőket és holtakat. (1Pet.4:5)
Meg tudja szabadítani az Úr a kegyeseket a kísértésekből, a gonoszokat pedig az ítélet napjára büntetésre fenntartani. (2Pet.2:9)
A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek romlásának napjára. (2Pet.3:7)

(Las Vegas, 2015.08.31)